

Kayıp Taç

Yavuz DEMİRKIRAN

Kayıp Taç

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil bir vadinin kalbinde, yüksek kuleleri ve dalgalanan bayrakları olan bir kale vardı. Prenses Lily orada babası kral ile yaşıyordu. Bal sarısı saçları ve merakla parlayan zümrüt yeşili gözleri vardı. Her sabah, kral altın tacını başına takarken el sallayarak vedalaşırdı. Taç, krallığın büyülü kalkanını güçlü ve parlak tutardı.

Güneşli bir sabah, kral endişeli bir sesle Lily'yi çağırdı. "Tacım kayboldu!" dedi. Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. Taç olmadan, krallığın etrafındaki büyülü kalkan solacaktı. Zaten kalkanın kenarları daha zayıf parıldıyordu. Lily babasının üzgün yüzüne baktı ve cesur bir karar verdi. "Tacını bulacağım," dedi. "Söz veriyorum."

Lily gök mavisi elbisesini ve gümüş yıldız şeklindeki saç tokasını taktı. Küçük çantasına ekmek ve elma koydu. Kalenin dışında dost canlısı şövalye Sir Benny ile karşılaştı. Gümüş zırhı parlıyor, kırmızı pelerini esintide dalgalanıyordu. "Sizi koruyacağım Prenses," dedi gülümseyerek. Tam o sırada, kulağı çentikli kızıl bir sincap ağaçtan aşağı hızla indi.

"Ben Nutkin!" diye cıvıldadı sincap. "Her ağacı ve patıkayı bilirim. Tacı bulmanıza yardım edebilirim!" Lily güldü. "Hoş geldin Nutkin!" dedi. Üç arkadaş kale duvarlarının ötesine doğru yola çıktı. Yol engebeliydi ve Sir Benny bir köke takılıp tökezledi. "Eyvah!" dedi, ama sırtarak ayağa kalktı. Nutkin önden koştu, kabarık kuyruğu bir bayrak gibi dalgalanıyordu.

Yaprakların üzerinde güneş ışığının dans ettiği fısıldayan bir ormandan geçtiler. Nutkin önden keşfe çıktı, parlak siyah gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu. "Taç öylece kaybolmadı," dedi. "Biri onu aldı. Kalenin yakınında büyük ayak izleri gördüm!" Sir Benny başını salladı. "Onları takip edeceğiz," dedi. Lily'nin karnında bir kıpırtı hissetti, ama yürümeye devam etti. Cesur olması gerektiğini biliyordu.

Ayak izleri kayalık bir dağ patikasına çıktı. Sir Benny tırmanırken zırhı şingırdıyordu. "Umarım tacı alan korkutucu biri değildir," dedi. Lily elini sıktı. "Ne olursa olsun nazık olacağız," dedi. Nutkin durdu ve minik patisiyle işaret etti. "Bakın! Bir mağara!" diye fısıldadı. Girişten duman kıvrılıyordu. Lily derin bir nefes aldı. "Gidip bakalım," dedi.

Mağaranın içinde, bir kayanın üzerinde oturan iri, yuvarlak bir trol buldular. Yaması olan kahverengi bir yelek ve tahta kaşıklı bir ip kemer giyyordu. Başında altın taç vardı! Trolün kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. "Gidin buradan!" diye homurdandı. "Bu taç beni önemli yapıyor!" Lily öne çıktı. "Merhaba," dedi nazıkçe. "Ben Lily. Senin adın ne?" Trol gözlerini kırpıştırdı. "Grumble," diye mırıldandı.

"Neden önemli hissetmek için taca ihtiyaç duyuyorsun?" diye sordu Lily. Grumble başını öne eğdi. "Beni kimse ziyaret etmiyor," dedi. "Taç kendimi özel hissetmemi sağlıyor." Sir Benny nazıkçe gülümsedi. "Özel olmak için taca ihtiyacın yok," dedi. Nutkin başını salladı. "Seninle tanışmak için bunca yolu geldik!" dedi Lily. "Bizim arkadaşımız olur musun?" Grumble'ın utangaç ifadesi yumuşadı. Daha önce hiç arkadaşı olmamıştı.

Grumble tacı dikkatlice başından indirdi. "Gerçekten arkadaşım olmak istiyor musunuz?" diye sordu. "Tacı aldığım halde mi?" Lily başını salladı. "Herkes hata yapar," dedi. "Ama dostluk her tacdan daha iyidir." Grumble tacı Lily'ye uzattı. "Al," dedi. "Özür dilerim." Sir Benny Grumble'ın kocaman kolunu sıvazladı. "Bizi istediğin zaman ziyaret edebilirsin," dedi. Grumble ilk kez gülümsedi.

Kalenin yolunu tutarken Lily tacı sıkıca tutuyordu. Büyülü kalkan artık çok soluktu, ama Lily bunu düzeltebileceklerini biliyordu. Grumble onlarla birlikte yürüdü, kocaman ayakları yumuşakça yere vuruyordu. "Hiç kaleye gitmedim," dedi. Nutkin omzuna tünemişti. "Bayılacaksın!" diye cıvıladı. Sir Benny şakalar yaptı ve herkes güldü. Arkadaşlarla krallığın dertleri daha hafif hissettiriyordu.

Kaleye vardıklarında kral dışarı koştu. "Tacımı buldunuz!" diye haykırdı. Lily tacı onun ellerine koydu. "Ve yeni bir arkadaş edindik," dedi. Kral Grumble'a baktı. "Geri getirdiğin için teşekkür ederim," dedi. Grumble kızardı. "Lily bana nezaket gösterdi," dedi. "Ben de nazik olmak istiyorum." Kral tacı başına taktı ve büyülü kalkan her zamankinden daha parlak ışıldadı.

Kral kutlama için bir ziyafet düzenledi. Büyük salonda müzik ve dans vardı. Grumble masada oturdu ve Nutkin yanında meşe palamutlarını kemirdi. Sir Benny maceralarının hikâyesini anlattı, canlandırırken bir sandalyeye takılıp tökezledi. Herkes alkışladı. Lily içinin ısındığını hissetti. Krallığı kavga ederek değil, dürüst ve nazik olarak kurtarmıştı.

O günden sonra Grumble kaleye sık sık geldi. Bahçelerde yardım etti ve komik hikâyeler anlattı. Nutkin kalenin resmî meşe palamudu toplayıcısı oldu. Sir Benny şövalye adımlarını tökezlemeden çalıştı—çoğunlukla. Ve Lily, gerçek liderliğin dinlemek, dürüst olmak ve dostluk sunmak demek olduğunu öğrendi. Krallık güvendedi ve herkes mutluydu.

Bir akşam Lily babasıyla kale duvarında oturdu. "Çok cesurdun," dedi kral. "Ve çok nazıktın," diye ekledi. "İyi bir lider sorunları tıpkı senin yaptığın gibi dürüstlük ve nezaketle çözer." Lily gülümsedi. "Bunu bana Grumble öğretti," dedi. "Bazen en korkutucu görünen yaratıkların sadece bir arkadaşaya ihtiyacı vardır." Kral ona sarıldı. Büyülü kalkan etraflarında yumuşakça parladı.

Lily Grumble'ın mağarasını sık sık ziyaret etti. Çay içip hikâyeler anlattılar. Grumble ona parlak taş koleksiyonunu gösterdi. "Önemli hissetmek için taca ihtiyacım yok," dedi. "Arkadaşlarım var." Lily başını salladı. "Ve her zaman olacaklar," dedi. Nutkin neşeyle cıvıladı ve Sir Benny bal kekleri getirdi. Mağara sıcacık ve rahat hissettiriyordu. Dostluk yalnız bir trolü mutlu bir arkadaşla dönüştürmüştü.

Ve böylece krallık barış içinde yaşadı. Altın taç kralın başında kaldı, ama asıl hazine buldukları dostluktu. Prenses Lily, nazik bir kalbin ve dürüst sözlerin her sorunu çözebileceğini öğrendi. Ne zaman bir zorlukla karşılaşsanız, Lily, Nutkin, Sir Benny ve Grumble'ı hatırlayın. Nazik olmak en cesur şeydir.